महार्घं च तद् आलोक्य राजपुत्रः स तत्क्षणं
निर्गत्य सिद्धकार्यः सन् कन्यकुब्जं ततो ययौ । 86
तत्र बन्धाय दत्वा तत् स्वर्णलक्षेण भूषणं
क्रीत्वा हस्त्यश्वम् अगमत् स पार्श्वं चक्रवर्तिनः । 87
तद्दत्तैश्च बलैः साकम् एत्य हत्वा रिपून् रणे
प्राप तत् पैतृकं राज्यं कृती मात्रा अभिनन्दितः । 88
तच्च बन्धाद् विनिर्मोच्य भूषणं श्वशुरान्तिकं
प्राहिणोत् प्रकटीकर्तुं रहस्यं तद् अशङ्कितं । 89
सो ऽपि तच्छ्वशुरो दृष्ट्वा स्वसुताकर्णभूषणं
तत् तथा उपागतं तस्यै संभ्रान्तः समदर्शयत् । 90
सा अपि पूर्वपरिभ्रष्टं चारित्रम् इव वीक्ष्य तत्
बुद्ध्वा च भर्त्रा प्रहितं व्याकुला एव समस्मरत् । 91
इदं मे पतितं तस्यां रात्रौ सत्रगृहान्तरे,
यस्यां तत्र स्थितो दृष्टः स कोऽपि पथिको मया । 92
तन् नूनं सो ऽत्र भर्ता मे शीलं जिज्ञासुर् आययौ,
मया तु स न विज्ञातस्, तेन इदं प्रापि भूषणं । 93
इत्य् एवं चिन्तयन्त्याश्च दुर्णयव्यक्तिविक्लवं
बणिक्सुताया हृदयं तस्याः कातरम् अस्फुटत् । 94
ततस् तस्या रहस्यज्ञां पृष्ट्वा चेटीं स्वयुक्तितः
तत्पिता स बणिग् बुद्ध्वा तत्त्वं तत्याज तच्छुचं । 95

Digitized by Google